

Změnit se to může během vteřiny

Jak se zařízení pro seniory v Diakonii připravují na možnou karanténu

Doma má Marie Jurošková nachystanou tašku a v té sbaleno jak na tábor. Osobní věci, mobil s nabíječkou, polštář, deka, oblíbená společenská hra. V kteroukoliv denní i noční dobu je připravená vyrazit. Ne však na tábor, ale ke klientům domova se zvláštním režimem Diakonie ve Valašském Meziříčí. Spolu s paní Marií je takto připraveno devět dalších lidí. Zdravotní sestry, pečovatelé, uklízečky.

Domov Diakonie tu pečuje o 42 seniorů. Jejich průměrný věk je 87 let. Všichni se potýkají s nějakým stupněm demence či Alzheimerovy choroby. Potřebují odbornou pomoc 24 hodin denně. V podobných domovech jen Diakonie pečuje o tisíce seniorů a lidí s demencí. Celkem je v republice v těchto službách 55 tisíc lidí, dalších více než 100 tisíc pak v pečovatelských službách.¹

Ve Valašském Meziříčí zatím provoz funguje obvyklým způsobem. Zmizely jen návštěvy a společných aktivit jako je vaření, pečení či zpívání je o něco méně. Dějí se také v menších skupinkách. „*A samozřejmě všichni máme roušky,*“ zdůrazňuje paní Marie, která domov vede. Nedostatkovou zdravotnickou pomůcku dodávají známí a přátelé Diakonie, kteří se do domácí výroby pustili s obdivuhodnou vervou. Díky tomu má dostatek roušek nejen domov, ale celá místní Diakonie.

Nároky na hygienu, i v normálních časech velmi přísné, jsou teď v domově mnohonásobně vyšší. Paní Marie přitom zvlášť vyzdvihuje zapomínané hrdinky dnešních dnů – uklízečky. Těm přibylo snad nejvíc práce. Napadlo by vás třeba, že mnohokrát za den se musí pečlivě dezinfikovat i automat na kávu nebo čtečka na otisky prstů sloužící personálu ke vstupu? Jinak ale vše probíhá bezmála jako za normálních časů.

Všichni ovšem vědí, že změnit se to může během vteřiny. Stačí podezření, že kdokoliv z domova onemocněl novým typem koronavirové infekce. V tu chvíli je celé zařízení v karanténě. V krajním případě nikdo nebude smět dovnitř ani ven. A kdo bude čtyřiceti dvěma seniorům ku pomoci?

Od toho jsou tu lidé, co mají doma sbalené tašky. Deset statečných v čele s paní Marií připravených kdykoliv na zavolání nastoupit k seniorům na nepřetržitou krizovou čtrnáctidenní směnu. Všechno mají promyšlené. Kde budou spát, jak se budou stravovat, jak budou komunikovat s venkovním světem. A záda jim kryje dalších deset statečných připravených je vystřídat. Čtrnáctidenní karanténa se může protáhnout.

Paní Marie to vidí realisticky. Jakkoliv zatím vše probíhá v relativní pohodě, počítat se musí s nejtvrďšími podmínkami a mít vše dopředu promyšlené. Protože pak půjde všechno ráz naráz a na přemýšlení nebude čas. Všichni v Diakonii to vědí a mluví o tom. Krizové plány mají v hlavě i na papíře.

Přesto vládne v týmu důvěra a dobrá nálada. Receptem na ni je podle vedoucí Marie Juroškové otevřenost. Zavedla proto – při dodržení všech hygienických opatření – pro personál společné posezení u kávy. To je příležitost, kdy si mohou všichni v uvolněnější atmosféře popovídat o svých obavách, ale taky se třeba společně zasmát. „*Už teď tu trochu máme atmosféru jako na táboře,*“ říká paní Marie. „*A víte co – na tábořech vznikají nejlepší přátelství.*“

¹ <https://www.czso.cz/csu/czso/vybrane-udaje-o-socialnim-zabezpeceni-2018> (nejnovější dostupná čísla z 15.11.2019)